non erubeſcit. Folia eius pulcra ꝛ
laus humana. Fructꝰ eius nimis
delectabiles bona tpalia. Sub ẽ beſ
tie requieſcūt ꝛ carnales delectati
ones in quibꝰ viuit vt beſtia. Vo
lucres celi in ramis ꝛ bona ſpūali
a vt eſt intellectus. voluntas. memo
ria ꝛ ſeptē dona ſpūs ſcī. ꝛ ex ea
oīs caro veſcit. qꝛ nutrit ſuā carnē
ꝛ multos pctōres carnaliter viuē
tes Huic ſic viuenti cominatur du
plex pena: viꝫ mortis tpalis ꝛ na
turalis ꝛ mortis eternalis Vnde ſe
quit. Vigil de celo ꝛ deꝰ q̄ vigilat
ſup nos: clamat ad angelos ſuos
Succidite arborem iſtam. qꝛ ſm
euangeliū. oīs arbor qui non fac
fructum bonum excidet. Joh.
Securis ē iam ad radicē poſita. ra
mi preſcindunt ꝛ quinqꝫ ſenſus
corporis. Folia ꝛ leticia mundi ꝛ
laus humana. Fructꝰ diſpergunt
ꝛ bona ſua tpalia. vtꝫ in pſ. Re
linqnt alienis diuitias ſuas Vo
lucres que ſunt dona ſpūalia rece
dunt viꝫ ſapia. intellectus. voluntas
ꝛ memoria ꝛc. Radix ꝛ aīa ligat
vinculo ferreo in eterna dānatio
ne Ideo frange vinculum culpe. li
ga te vinculo amoris. ꝛ fuge vincu
lum horroris ꝛc.

Dnīca quarta

Sermo quartus

Ipſe eſt qui pꝰ me venturus ē Jo.
ꝛ Nota qꝛ videꝰ ad oculū in iſtis
naturalibꝰ qñ aliquis princeps
magnꝰ wlt nouā terram intrare
vbi dūi nō fuit: nuncios ſolēnes
ſolet predeſtinare vt quiſqꝫ valeat
ſe preparare vt cū honore tali prin
cipi valeat obuiare Ita dñs nr̄ rex
celi ꝛ terre: qui vt ait Joh. in apo.
in veſtimento ſuo ſcriptuꝫ hꝫ. rex
regū ꝛ dñs dñantium ꝛ voluit in
hunc mundū intrare ꝛ dyabolū
de ſuo regno exſtirpare voluit ſo
lemnem nuncium. ſ. ſctm iohem
baptiſtā velut angelum premit
tere qui ſuū aduentū mundo inti
maret. Ait ḡ. Ipſe eſt qui pꝰ me
venturus eſt. Quō aūt iudeis ad
uentū xpi īſinuauit: pꝫ in euāge
lio hodierno. qꝛ iohannes bapti
ſta erat in deſerto circa iordanē.
ꝛ ꝓpter ſctātem vite ſue noluit cō
uerſari in mundo. Tunc iudei cre
debāt ipſū eſſe xp̄m vt ptꝫ in euā
gelio

Euangelium.

In illo tpe. miſerunt iudei ſacerdo
tes aliquos ꝛ leuitas in iheruſalē
ꝛ dixerunt. Ite ꝛ interrogate Jo
hem. Tu quis es? Xp̄s es? Et io
hes confeſſus eſt veritatē dicendo.
Ego nō ſū xp̄s. Iteꝝ interrogaue
runt eū. Quid ḡ es: Helias es tu?
Et dixit. Non ſū helias. Et iteꝝ di
xerunt. Propheta es tu? Non. Di
xerunt ergo ei Quis es: vt rn̄ſum
demꝰ hijs qui miſert nos Quid di
cis de teipſo? Ait iohes. Ego ſum
vox clamantis in deſerto. dirigite
ꝛ preparate viā dnī ſic ait yſa. Et q̄
miſſi fuerant erant ex phariſeis
Et interrogauerunt eū ꝛ dixerunt
Quid ergo baptiſas ſi non es cri
ſtus. neqꝫ helyas. neqꝫ propheta

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Rn̄dit eis iohānes. Ego baptiſo
vos in aqua: medius aūt veſtrū
ſtetit quē vos neſcitis id eſt xp̄us
qui mediator eſt inter hominē ⁊
deum quē vos non vultis cogno
ſcere. ipſe ē qui venturꝰ eſt cꝰ nō
ſum dignꝰ vt ſoluam corrigiā cal
ciamenti eius. ⁊ hoc dixit in figu
ram humilitatis. Hec facta ſūt in
bethania regione deſerti trās ior
danē vbi iohēs erat baptiſans.
Et ſic patet euangelium quod iohēs
precurſor erat ⁊ nunciꝰ aduentū
dn̄i p̄clamādo vtꝫ in themate. Ip
ſe ē qui venturꝰ eſt. Nota quod q̄dru
plex ē aduentꝰ dn̄i. quia p̄mo venit
in vterū virginis velut rex in ortū.
Scd̄o venit in mundū ſic̄ medicus
ad egrotū. Tercio venit in mente
ſicut amicus ad amicū. Quarto
veniet ad iudiciū ſic̄ iudex ad ſe
tentiam. ¶ Primo dico quod xp̄s venit
in vterū virginis ſicut rex in ortū
deliciosū. Nam videmꝰ quod iſti mag
ni reges habēt circa ſua caſtra or
tos delicioſos ad quos intrāt ad
ſpaciandū. Ita vterꝰ marie virgi
nis fuit ortus delicioſus regis et
ni prepatꝰ. Vnde ipſa ait in can.
Veniat dilectꝰ meus in ortū ſuū.
Ortus delicioſus dꝫ eſſe bn̄ cc̄luſus ne beſtie intrēt. Iſte fuit ortꝰ
marie bn̄ clauſus. Vn̄ ipſe ait Or
tus cōcluſus ſoror mea ſpōſa ortꝰ
cōcluſus. Dicit bis cōcluſus ꝓpter
duplicē caſtitatē. Fuit ei extra q̄
ad quinqꝫ ſenſus corporis viꝫ vi
ſū auditū guſtū odoratū ⁊ tactuꝫ

cuſtodia angelorū vallatꝰ iſte or
tus ita quod nec leo ſuperbie. nec vr
ſus auaricie. nec vulpes doloſita
tis intrare potuit. Iſte fuit cōcluſus
ab intra ita: quod mēs eiꝰ nulla ma
la cogitacōe potuit maculari. In
iſto orto fuerūt tres flores viꝫ vio
la. roſa ⁊ liliū. Viola ſign̄ificat hu
militatē q̄ ē primꝰ flos annūciās
eſtatē. Hūc florē inuenit gabriel
cū ad eā intrauit dicēs Aue maria
grā plena ⁊c̄. Rn̄dit humiliter.
Ecce ancilla dn̄i fiat m̄ ſc̄m verbū
tuū. Secundꝰ flos ē liliū ⁊ ſign̄ificat
caſtitatē q̄ fuit ī vtero v̄ginis. vn̄
ait de ea in canti. Sicut liliū inter
ſpinas: ſic amica mea ⁊c̄. Terciꝰ
flos in hoc orto fuit roſā caritatis
Vnde dr̄ ſapie. Quaſi plātatio ro
ſe in iherico. ⁊ ſic pꝫ primum. ¶
Secūdo venit ī mundū ſic̄ medicꝰ
ad egrotū. Nā videmꝰ quod q̄n aliq̄s
hō eēt infirmus vſqꝫ ad mortē ⁊ ſi
q̄s nunciaret ſibi medicū venire
q̄ poſſet eū bn̄ ſanare de hoc mul
tū gaudēt. Ita hūanitas fuit īfir
mata vſqꝫ ad mortē eternā ſic̄ da
uid dr̄ in pſ. Multiplicate ſunt in
fir. ⁊c̄. Sꝫ ipē medicꝰ xp̄s in hunc
mundū venit curare geꝰ humanū
Iō ait gre. in ſer. de aduentu. Ma
gnꝰ iacebat infirmꝰ: ideo magnꝰ
venit medicus q̄ eſt xp̄s .i. Thi.
.i. Fidelis ſermo ⁊ oi acceptōe di
gnꝰ. Venit ei xp̄s in hūc mundū
pctōres ſal. fac. Ad titū .i. Non ex
opibꝫ iuſticie q̄ fecimꝰ nos: ſꝫ ſc̄m
magnā miam ſuā ſaluos nos fec.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

O ĩn quãta miſeria dãnacõis
eram⁹. deum offendebam⁹ ꝛ ipſe
in nullo nobis fuit obligatus in
nullo nos indiguit. ꝛ tantũ ꝓpter
nos venit in mundũ vbi tot incõ
moda ꝛ tantam mortẽ ſuſtinuit.
Ecce quãta miſericordia venit deus
ad hoïes. dñs ad ſeruos diues ad
egenos. potens ad infirmos. ſapi
ens ad ſtultos. bon⁹ ad impios.
medic⁹ ad egrotos. Et ex ezechie
le pꝫ per hoc vbi dr̄. In quacunqꝫ
hora pctõr ingemuerit: eius pctã
nunq̃ recordabor Job. De⁹ verax
eſt implere q̃ pmiſit. Sequit̃ corꝛ
lariũ. qꝛ de⁹ nos nunq̃ dampnabit
Sed timeo qꝛ noſmetipſi per pctã
nrã dãnabim⁹ noſmetipſos ſi
non ↄuertimur ad veniam p verã
ꝛ integrã ↄfeſſionẽ. ꝛ ideo xp̄s ve
nit in hunc mundũ vt nos ſaluet
ſic̃ medicus vtꝫ in euangelio Lu.
Hõ quidã deſcẽdebat a iħrl'm in
iherico. ꝛ incidit in latrones qui
ipſũ ſpoliauerũt ꝛ vulnerauerũt
vſqꝫ ad mortẽ ꝛ ſemiuiuũ relique
runt eum. venit autẽ ꝛc̃. Poſtea
venit ſamaritan⁹ qui mĩa motꝰ
eſt ſup illũ infirmũ: ꝛ lauit cũ vi
no vulnera eius ꝛ infudit oleum
ipſũ ſanando ꝛc̃. Ita moraliter hõ
iſte qui dñdit a iħrl'm in iherico:
eſt humanitas deſcendẽs p pctm̃
de ſtatu innocẽtie in ſtatũ miſerie
ꝛ incidit in latrones .i. ſpũs mali
gnos qui ipſũ velut latrones vir
tutibus ſpoliauerũt. ꝛ vſqꝫ ad mor
tem aïe vulnerauerũt. Qd ↄqueri

tur yſa. 6. Vulnerati eramus ꝓp
ter pctã nrã: ſed ſacerdos .i. ſacer
dotes antique legis ipſũ curare ñ
potuerunt. Nec leuita .i. pſes legis
nature. Sꝫ venit ſamaritan⁹ .i. me
dicus nr̄ ihs xp̄s qui iam motꝰ
infudit vinũ ſue humanitatis mi
xte cũ deitate. ꝛ cũ oleo mĩe in vul
nera nrã. ꝛ ſanauit nos medic⁹.
Ideo ait yſa. vulnerati eramus ꝛ
eius liuore ſanati ſum⁹. Et ſic pꝫ ſe
cundũ qꝛ xp̄s in hunc mundũ vt
medicus ad infirmũ venit. ¶ Ter
cio dixi qꝛ xp̄us venit in mentẽ ho
minis velut amicus ad amicũ. Vi
demus ad oculũ qñ aliquis hꝫ a
micũ ad ipſũ venire volentem ꝛ in
oïbus ditare cupientem: ſolet ſe
preparare. ſuum hoſpiciũ quantuꝫ
valet ordinare. Ita ſpũaliter xp̄s
verus amicus nr̄ qui magnã ami
ciciã circa nos oſtẽdit. qꝛ p nobis in
verã amiciciã mortẽ ſuſtinuit. Vñ
dr̄ in puer. Amico fideli nulla eſt
compatio. Et ille amicus libenter
quotidie veniret ad nos grãm ſu
am nobis infundendo: ſi nos eſſe
mus parati. vt ipſe ait Apocal.
Ego ſto ad oſtiũ ꝛ pulſo: ſi quis
michi aperuerit intrabo ꝛ cenabo
cum illo. O quantum excitatur a
nima deuota in aduentu illius a
mici. Vnde zacharias ait. Gaude
ꝛ letare filia ſyon. qꝛ ecce venio a
it dominus. Filia ſyon eſt anima
deuota que debet deuꝫ diligere cor
de puro. Cor enim ſcd'm philoſo
phum eſt in medio corpis poſitũ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

O quantū anima gaudere pōt de
aduentu tam nobilis dñi tam vti
lis hoſpitis. ſicut ſolꝫ gaudere ſpō
ſus de ſponſa ſibi amicabili. eger
de aduentu fidelis medici. amic⁹
de aduentu fidelis amici. Ipē xp̄s
eſt ſponſus quo nullus d̄r ſpecio
ſior. Vnde dauid. Speciosus for
ma pre filijs hoīm. Medicus quo
null⁹ peritior ad ſanandū q̄ ſolo
verbo ſanat. Math. viij. Dñe dic
vnum verbū ⁊ ſanabit̄ puer me
us. Ecci. Amico fideli in xp̄o nulla
eſt ꝯpatio. dignior auro ⁊ argen
to. Vn̄. iiij. Re. quedā dña ait ad
virꝝ ſuum. O dñe volum⁹ ꝓpham
dñi helizeū inuitare. Reddit. Placꝫ
m̄. Tunc purgauit domū. prepa
uit cubiculū. menſā ⁊ candelabꝝ
poſuit. ⁊ tunc inuitauit ꝓphetam
helizeū ⁊ ipſe cenauit cū ea. ⁊ hoſ
pitauit. ⁊ magnā grām ex parte
dei dedit mulieri. Ita aīa deuota
dicat ad corp⁹. O dñe volum⁹ cri
ſtum inuitare vt veniat ad nos. Et
tunc debet reddere. Placet mihi. Et
dña domus ⁊ aīa debet domū pur
gare ſcoba ꝯfeſſionis. ⁊ cubiculū
cordis prepar̄e ornamentis virtu
tum. menſā mīe ponere paupes
recreando. ⁊ candelabꝝ cū lumīe
accendere boni exempli. De q̄ can
delabro ait dñs in euan°. Vos eſ
tis lux mundi. Non accendunt cā
delabꝝ ⁊ ponunt ſub modio: ſed
vt luceat oībus qui in domo ſūt.
Tunc venit xp̄s in mentē ſicut aī
cus ad amicū ipſum ꝯſolando. ⁊
grām diuinā tribuendo. ⁊ ſic ptꝫ
terciū. ¶ Quarto dico q̄ veniet ad
iudiciū ſic iudex ſtrictiſſim⁹. Apo.
Ecce veniet in nubibꝯ celi ⁊ videbit
eum oīs caro. Et tunc plangēt ſe
ſup eum omnes tribꝯ terre. Item
idem apo. Reges terre ⁊ oēs prin
cipes. tribuni ⁊ diuites. fortes. ⁊
oīs infidelis ſeruus ⁊ liber abſcō
dent ſe in ſpeluncas ⁊ in petris mō
tiū ⁊ dicent montibus. Cadite ſu
ꝑ nos ⁊ abſcondite nos a facie ſe
dentis ſup thronum. ⁊ ab ira ag
ni: q̄m venit dies magnus ⁊ ſcīs
ſanctoꝝ. Et tunc quis poterit ſta
re. Veniet enī ad ſententiandū
vt ipē ait in euāgelio. Pater enī
omne iudicium dedit in manus
filij. Et tūc veniet valde horribilis.
vt patet in pſ. Tu terribilis es:
⁊ quis reſiſtet tibi. Huiꝰ legim⁹
figurā in apoc. Ecce ego iohānes
vidi thronum magnum ⁊ candi
dum. ⁊ ſedentē ſuper eū qui erat
horribilis aſpectu. a cuius ꝯſpectu
fugit celū ⁊ terra. ⁊ erat veſtitus
veſte aſpera aſpſa ſanguine. ⁊ vō
bat̄ nomen eius nomen patris
dei. ⁊ exercitus celi ſequebat̄ eum
in equis albis veſtitus biſſo albo
et mundo. ⁊ de ore eius ꝓcedebat
gladius ex vtraq̄ pte acutus: vt
percutiat gentes. Moraliter. thro
nus iſte quem iohānes vidit eſt
thron⁹ iudicialis quē dñs ponit
in nubib⁹ celi. ⁊ ſedens ſup eū iu
dex xp̄s. a cuius ꝯſpcū fugit celū
⁊ terra. quia tūc trement angeli

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

q hoīes. Vnde ait ꝓpheta. Si tunc
tremet cedrus in alto mōte: quid
faciet cardo in agro? Ite. ſi iuſtꝰ
tunc vix ſaluabit impius q pctōr
vbi parebūt? Veſtitus veſte ſā
guinea. qꝛ fixuras clauorū ibi in
corpe oñdet q ſue paſſionis vulne
rum cicatrices vt videāt impij in
quē tranſfixerunt. q mali xpiani
qui pniam neglexerunt. et de ore
eius pcedat gladius acutus ex v
traqꝫ pte q ſnīa ſcindēs in corpe
q aīa dicens. Ite maledcī in ignē
eternū. In hijs. v. vbis facit. v.
ictus Ite. ſ. a ſocietate oīm elcōꝝ
q a facie mea quā nunq̄ viſuri eſ
tis amplꝰ. Maledcī. qꝛ noluiſtis
benedictionē. In ignē qui nunq̄
extinguet. Eternū. qꝛ ſine fine du
rabit. Tunc pctōr bene pt dicere
primo ad ſolē. O ſol vſqꝫ huc mi
hi luxiſti: mō vado ad exteriores
tenebras. Secundo ad aerē Vſqꝫ
huc habui odorem bonū: mō va
do ad eternū fetorem. Tercio ad
terrā. O terra vſqꝫ hnc habui di
uerſa cibaria arboꝝ q fructuum:
mō vado ad eternā famē Quarto
ad aquā. O aqua vſqꝫ huc me po
taſti q lauiſti mō vado ad eternā
ſitim. Quinto ad virgīnē mariā.
O maria hucuſqꝫ ꝓ me oraſti mō
vado a te nunq̄ reviſurus. Sexto
ad angelos. O vos angeli hucuſ
qꝫ me cuſtodiſtis: mō vado avrā
ſocietate ad ſocietatem demonū
Septimo. O vos electi hucuſqꝫ ve
ſtras habui intceſſiones: mō
vado ad ſocietatē damnatoꝝ Oc
tauo ad xpm. O pie deus q̄ latro
nē in cruce ſuſcepiſti penitentē ho
die recedo a te. qꝛ pniaꝫ agere no
lui. amplius tps penitendi nō hē
bo. iam nullā grām merui. Vnde
ait iob in pſona damnatoꝝ Cla
mabis in illo die q nō exaudieris
Ido deus nos an̄ aduentū eiꝰ pre
pare admonet vt tunc poſſimꝰ ſe
curi ſtare cum electis ante thronū
Qd nobis preſtare dignetur pr
q filius q ſpūs ſanctus.

¶ Sabbato quatuor tpm.

¶ Sermo quintus

SVb pincipibus ſacerdo
tum factū ē. Lu. iij. Nos
videmꝰ in nālibus q qn̄
aliqua res non hꝫ in ſe in quo pt
oſtentari: recurrit ad aliā que pt
ſibi ꝯuenīē. ſicut luna recipit ſuū
lumen a ſole. q ſicut filius fameli
cus ad patrem. q ſicut diſcipulꝰ
ad ſuum magiſtrum. Ita beatus
iohēs baptiſta ſuam doctrinam
recipit a xpō: ſicut luna lumen ſu
um a ſole. q ſicut filius cibum a
patre. q ſicut diſcipulus doctrinā
a ſuo mgr̄o Ido ſua doctrina fuit
que patet in hoc euangelio ſeqn
ti. Cum enim regnum iudeoꝝ ſta
bat ſub vno rege: tunc ſtabat in
magna pace: ſed cuꝫ diuideretur
tunc incepit deſtrui. qꝛ omne reg
num i ſe diuiſum deſolabit. quō
tps hoc factum eſt deſcribitur p
hoc euangelium. Euangelium.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf